

rigtigt, og derfor måtte vi gerne stemme om Maastrichttraktaten i 1992, men da danskerne stemte nej, omgjorde Overdanmark det på den måde, at man udskrev ekstra omafstemning om det samme.

På samme måde her: Da arbejderne brugte deres demokratiske ret til at gå i konflikt, omgjorde Overdanmark det straks ved at gribe ind og lovgive om, at konflikten er forbudt. Det er jo sådan set det, der er essensen i det hele. Overdanmark deler gerne ud af rettigheder, men når rettighederne skal anvendes på en måde, som Overdanmark ikke kan lide, bliver rettighederne ophævet.

Og hvad så med Overdanmark? Hvad er det, de siger? Ja, for det første kan vi notere os rent faktisk, at deres hovedkrav, at rammen ikke måtte forøges, er blevet opfyldt. For det andet opfatter jeg det sådan, at Dansk Arbejdsgiverforening selvfølgelig skal prøve at hjælpe regeringen med at lade, som om de også er utilfredse, men de mennesker, der er på Børsen, og som spekulerer med deres penge, ved helt anderledes. De ved nemlig, at det her er godt for arbejdsgiverne, og derfor er kurserne gået op både i går og i dag. Hvis det her var noget, som arbejdsgiverne var utilfredse med, ved alle og enhver her i salen, hvad der var sket på Børsen: så var kurserne faldet. Det er et meget, meget godt barometer, at når kurserne er gået op, er det gået forkert for arbejderklassen.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

Jeg skal lige for fuldstændighedens skyld sige, at masserne – de dér små 2.000 personer her i eftermiddag – er skrumpet ind fra ca. 110.000-115.000 i 1985.

Så skal jeg i øvrigt spørge hr. Frank Aaen: Er det dog, trods hr. Frank Aaens meget, meget pessimistiske øjne, så fuldstændig umuligt for hr. Frank Aaen at få øje på bare en lille persongruppe – lad os nu være lidt beskedne, bare én lille persongruppe – som kan få gavn af det, som vi nu er i gang med at lave? Jeg tænker selvfølgelig på børnefamilierne: indtil ti dage mere væk fra stress, osv.

Så vil jeg godt sige til hr. Frank Aaen med hensyn til strejkeretten: Jamen den socialdemokratiske folketingsgruppe kunne aldrig drømme om at undsige den rettighed, vi har i strejken som et kampmiddel. Men er det gået fuldstændig hen over hovedet på hr. Frank Aaen, at parterne selv mødte op hos arbejdsministeren

og sagde: Vi er nødt til at give op. Vi kan ikke, arbejdsminister. Få nu hænderne op af lommen, arbejdsminister, og hjælp os?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil nok sige, jeg synes, det er noget nær en kende for groft, når hr. Frank Aaen forsøger at monopolisere, når det gælder tolkningen af, hvorfor danskerne stemte nej til Maastrichttraktaten i 1992. Jeg synes faktisk, det er groft i den forstand, at så skulle Underdanmark, som hr. Frank Aaen siger det, pr. definition stemme nej, og Overdanmark pr. definition stemme ja.

Jeg stemte nej i 1992, jeg stemte ja i 1993. Jeg betragter mig hverken som tilhørende Underdanmark eller Overdanmark, og derfor synes jeg faktisk, at hr. Frank Aaen skulle holde sig for god til på den måde og i en sådan grad at ville monopolisere, når det gælder en fortolkning af en befolknings afstemning.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg må erkende over for hr. Frank Aaen, at jeg er præget lidt af, at jeg for år tilbage beskæftigede mig en del med kriminologi. Det gjorde hr. Frank Aaen jo også. Deri ser man nogle skridt, og så tænker man videre, hvad de skridt kan bruges til. Og når hr. Frank Aaen stiller sig op og siger her, at Overdanmark viste i Maastrichtssammenhæng, at det var forbudt at stemme nej; derfor skulle det laves om, og Overdanmark viser nu i overenskomstforhandlingerne, at det er forbudt at stemme nej, derfor skal det laves om, så kan jeg godt med den baggrund, jeg har, høre hr. Frank Aaen lægge op til i de kommende tre uger at sige: I må altså ikke stemme nej, men gør oprør mod Overdanmark i Folketinget. Det er sådan, jeg desværre kommer til at lave en analyse med den baggrund, som hr. Frank Aaen og jeg har i den fælles interesse for, hvad der foregik i Moskva.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Frank Aaen: Vil hr. Frank Aaen herfra bekræfte, at det ikke er den form for argumentation, han vil komme med de næste tre uger, at det altså ikke er et spørgsmål om, at Overdanmark vil knægte Underdanmark op mod afstemningen om Amsterdamtraktaten, for så vil jeg være glad og tilfreds. Og så vil jeg gerne beklage over for hr. Frank Aaen, at jeg kunne få den tanke, at der skulle være en sammenhæng mellem folkeaf-